

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17C/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119202642
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2025:4119202642.24

DOPĽŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., v zastúpení Advokátska kancelária JUDr. CIMRÁK s.r.o., so sídlom Štefánikova 7, 9419 01 Nitra, IČO: 36 868 876, proti žalovanému: F. D., nar. X.XX.XXXX, bytom F. XX/XX, XXX XX E., v zastúpení: Mgr. Adam Porubský, advokát, Svätoplukova 31, 821 08 Bratislava, o zaplatenie 11.006,12 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému sumu vo výške 5.000,- euro spolu s 5% úrokom z omeškania ročne počnúc od 21.02.2018 až do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalovaného.

II. Žalovanému sa proti žalobcovi p r i z n á v a náhrada trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100 %.

III. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1./ Predmetnou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy vo výške 11.006,12 eur a to z titulu, že prenechal žalovanému 9,2 bitcoiny a to na dispozíciu k obchodovaniu s nimi na internetových burzách, pričom k reálnemu odovzdaniu 9,2 bitcoinov došlo dňa 04.03.2017 a zároveň sa dohodli, že žalovaný plnenie vráti v celkovej hodnote 11.006,12 eur a to do jedného roka od uzavretia zmluvy.

2./ Žalobca vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 16.09.2019 uplatnil voči žalovanému vzájomný návrh podľa ustanovenia § 147 CSP a žiadal, aby súd po prejednaní veci a vykonaní dokazovania zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému peňažnú sumu vo výške 5.000 eur (čo je 1/3-ina zo sumy 15.000 eur prevedenej na bankový účet žalobcu za účelom nákupu kryptomeny (bitcoin), spolu s úrokom z omeškania 5% ročne počnúc od 21.02.2018 až do zaplatenia.

Žalobca svoj vzájomný návrh odvodil od skutočnosti, že v minulosti sa dohodli, že budú investovať peňažné prostriedky do kryptomien, pričom každý sa mal podieľať vkladom vo výške 5.000 eur a žalovaný ako jediný mal možnosť získať finančné prostriedky spolu vo výške 15.000 eur cestou úveru v banke, vzhľadom k čomu sa účastníci projektu dohodli, že za účelom investovania budú na začiatku použité peňažné prostriedky žalovaného, pričom zisky z budúceho investovania sa primárne použijú na splatenie tejto počiatkovej investície, t.j. úveru. Až do splatenia úveru nemal naň nikto z účastníkov projektu žiadny zisk. Zároveň sa dohodli, že v prípade ukončenia spolupráce žalobca, ako aj F. G. nahradia mu každý 1/3-inu počiatkovej investície vynaloženej z jeho peňažných prostriedkov t.j. každý z nich nahradí mu sumu vo výške 5.000 eur. Ďalej uviedol, že ukončili spoluprácu t.j. spoločné investovanie do kryptomien a to dňa 19.02.2018, pričom následne požiadal žalobcu, aby mu bezodkladne nahradil 5.000 eur ako 1/3-inu počiatkovej investície, druhú tretinu mal vrátiť pán F. G., ktorý ju aj vrátil, avšak

žalobca to do dnešného dňa neurobil, finančnú čiastku nevrátil a od 21.02.2018 je v omeškaní s vrátením peňažnej sumy vo výške 5.000 eur.

3./ Súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol rozsudkom 17C/18/2019-193 zo dňa 15. februára 2022, ktorým žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Predmetnou žalobou sa žalobca domáhal vydania 9,2 bitcoinu a žalobu o zaplatenie finančnej čiastky vo výške 11.006,12 eur vzal späť.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie v predmetnej veci opomenul rozhodnúť o vzájomnom návrhu žalovaného, dňa 07.09.2023 doplniacim rozsudkom vzájomnú žalobu zamietol a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

Voči predmetnému rozsudku ako aj doplniaciemu rozsudku bolo podané odvolanie a Krajský súd v Nitre ako odvolací súd rozsudkom č.k. 26Co/6/2024-372 a 26Co/7/2024-372 zo dňa 01.02.2024 rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 17C/18/2019-193 zo dňa 13. februára 2022 potvrdil a doplniací rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 17C/18/2019-315 zo dňa 07.09.2023 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4./ Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd sa vo svojom rozsudku č.l.12 zaoberal odvolaním voči doplniaciemu rozsudku, kde uviedol, že záver súdu, ktorý vyhodnotil vzájomnú žalobu žalovaného ako prostriedok procesnej obrany - kompenzačnú námietku je nesprávny, pričom procesný úkon, ktorým sa žalovaný domáha plnenia od žalobcu treba považovať za vzájomnú žalobu v zmysle ustanovenia 147 ods. 1 Csp a to aj pokiaľ je žalovaným uplatňovaná nižšia pohľadávka.

Krajský súd ako odvolací súd vo svojej zrušujúcej časti k doplniaciemu rozsudku uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude vysporiadať sa s dôvodnosťou alebo nedôvodnosťou vzájomnou žalobou uplatnenej pohľadávky a následne vo veci rozhodnúť.

5./ Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

6./ Súd prvej inštancie v zmysle intencií Krajského súdu v Nitre v predmetnej veci vytýčil termín pojednávania.

7./ Právny zástupca žalobcu voči vzájomnej žalobe uviedol, že namieta opätovne premlčanie tohto nároku, ako to uviedol aj vo svojom podaní zo dňa 27.11.2019. Vzhľadom na to, že v tom podaní je námietka premlčania plne odôvodnená, nebude ju opakovať a v prípade, ak súd nebude považovať predmetný nárok za premlčaný, navrhuje vykonať dokazovanie výsluchom prítomného žalovaného k podstatným skutočnostiam, ktoré preukážu, že tento uplatnený nárok neexistuje.

Čo sa týka premlčania, žalobca má za to, že je potrebné nárok žalovaného posúdiť ako nárok bezdôvodného obohatenia a v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo na plnenie bezdôvodného obohatenia premlčuje za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Žalovaný uplatnil svoj nárok 16.9.2019, pričom podľa jeho vlastného tvrdenia dňa 2.3.2017 mal poskytnúť žalobcovi plnenie, ktorého vrátenie sa vzájomnou žalobou domáha a teda premlčacia lehota začala plynúť od 3.3.2017 a uplynula 3.3.2019. Vzájomná žaloba bola podaná po vyše pol roku po uplynutí tejto lehoty a preto s poukazom na § 100 ods. 1 OZ súd právo žalovaného nemôže priznať.

Ďalej tvrdil, že vzhľadom na to, že žalovaný na pojednávaní, ako aj v trestnej veci priznal, že mu žalobca vrátil v deň skončenia spolupráce 9.200 XRP, ktoré v tom čase zodpovedali sume 8.219,28 eur podľa odborného vyjadrenia H. I. má za to, že nárok uplatnený vzájomnou žalobou nie je dôvodný, nakoľko bol vrátený ešte pred podaním tejto samotnej žaloby.

8./ Právny zástupca žalovaného v spore o vzájomnej žalobe tvrdil, že predmetný nárok žalovaného voči žalobcovi premlčaný nie je, nakoľko sa nejedná o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, jedná sa o zmluvný nárok žalovaného voči žalobcovi na vrátenie sumy vo výške 2.000 eur, na vrátenie ktorej žalovaný vyzval žalobcu dňa 19.2.2018 na spoločnom stretnutí medzi žalobcom, žalovaným a p. G., kedy bola ukončená vzájomná zmluva o spolupráci o investovaní kryptomien, bol teda vznesený návrh na vrátenie čiastky vo výške 5.000 eur zo strany žalovaného a to tak voči žalobcovi, ako aj voči p. G.. Žalobca si však túto povinnosť voči žalovanému nesplnil, mal povinnosť tak spraviť nasledujúceho dňa potom, ako bol nato vyzvaný t.j. 20.2.2018 a 21.2.2018 sa tak dostal do omeškania. Je preto zrejmé, že vzájomná žaloba bola podaná včas, predmetný nárok nie je premlčaný. Zdôrazňuje, že to bola zmluvná

povinnosť žalobcu, nejedná sa o bezdôvodné obohatenie. Táto skutočnosť je potvrdená svedeckou výpoveďou žalovaného, ako aj svedka p. G. a teda existencia zmluvného vzťahu je podľa ich názoru nesporná.

9./ Žalovaný vo výpovedi tvrdil, že so žalobcom ako aj svedkom p. G. stretol dňa 19.2.2018 v kaviarni, p. B. bol pred týmto dátumom odmlčaný, odišiel zo spoločného stretnutia, tak ho kontaktoval, aby sa všetci traja skontaktovali. Tým pádom sa stretli 19.2.2018 v kaviarni na Podzámskej ulici, kde obidvom aj p. B. aj p. G. oznámil, že týmto spôsobom ako to funguje, ako sa odmlčal, odmieta ďalej spolupracovať, tým pádom ukončujem veškerý celý ich projekt a obidvaja sú mu povinní vrátiť dohodnutú čiastku. Všetci traja s ukončením spolupráce súhlasili. Potom, keď sa postavil p. B. a odchádzal od stola, sa k nemu naklonil a oznámil mi vyhrážkou "nič na mňa neskúšaj, lebo uvidíš". Časom som sa dozvedel, že v deň stretnutia zmizlo 50.000 kryptomien, čo je momentálne predmetom trestného konania, ktoré je prerušené. Burza v Anglicku potvrdila, že to bolo cez jeho účet preprané, alebo popresúvané.

Ďalej uviedol, že J. B. mu čiastku vo výške 9.200 ERP poslal cez svoje zariadenie a sumu, ktorú mu zaplatil žalobca vo výške 9.200 XRP nepredstavuje vrátenie pôžičky vo výške 5.000 eur, ktorú žalobcovi poskytol, ale táto suma predstavuje sumu, ktorú žalobca odo neho dostal okrem čiastky 5.000,- euro, s ktorou obchodoval, čiže nejedná sa o sumu 5.000 Eur, ktorá je predmetom vzájomnej žaloby.

10./ Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložili strany sporu a z ktorých považoval za preukázané nasledovné skutočnosti.

11./ Z listinného dôkazu predloženého žalobcom a to z výpisu z jeho osobného účtu č.1.44 a č.1. 415 vedeného v K. K. bolo zistené, že dňa 02.03.2017 mu bolo pripísaných na účet z dôvodu prevodu z úveru - čerpanie suma vo výške 15.191,82 euro, ktorá bola následne v ten istý deň formou platobného príkazu na úhradu vo výške 15.000,- euro poukázaná na účet žalovaného, čo nebolo sporným.

12./ Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona.

13./ Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

14./ Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

15./ Podľa § 132 ods. 2 CSP, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

16./ Podľa § 132 ods. 3 CSP, žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

17./ Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

18./ Podľa § 150 ods. 2 CSP, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

19./ Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré proti strane výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

20./ Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

21./ Podľa § 147 ods. 1 CSP, žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

22./ Podľa ods. 2 vyššie cit. zák. ustanovenia, vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného.

23./ Podľa ods.3 vyššie cit. zák. ustanovenia, na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe.

24./ Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

25./ Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

26./ Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

27./ Podľa § 559 ods.2 Obč. zák., dlh musí byť splnený riadne a včas.

28./ Podľa § 517 odsek 1 vety prvej Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

29./ Podľa § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30./ Po vykonanom dokazovaní a zhodnotení výsledkov dokazovania jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, dospel súd k záveru, že vzájomná žaloba podaná zo strany žalovaného je dôvodná.

31./ Súd prvej inštancie sa v zmysle intencií Krajského súdu vysporiadal z dôvodnosťou alebo nedôvodnosťou vzájomnej žaloby uplatnenej pohľadávky.

Krajský súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí vyslovil právny názor, že v danej veci ide o vzájomný návrh, nakoľko žalovaný uplatnený nárok žalobcu vo svojej vzájomnej žalobe popiera, nejde o kompenzačnú námietku v zmysle § 147 ods. 2 CSP, ale ide o vzájomnú žalobu a to aj keď je žalovaným uplatňovaná nižšia pohľadávka 5.000 eur, než je žalobou uplatnená pohľadávka žalobcu.

Predmetom vzájomnej žaloby podanej žalovaným voči žalobcovi bolo plnenie vo výške 5.000 eur, ktoré žalovaný špecifikoval vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 16.09.2019.

V rámci vzájomnej žaloby žalovaný tvrdil, že žalobca, on ako žalovaný a pán F. G. uzatvorili začiatkom roka 2017 ústnu dohodu o spolupráci, na základe ktorej sa všetci traja zhodne dohodli, že spoločne budú investovať peňažné prostriedky do kryptomien, pričom každý sa mal na tomto investovaní podieľať finančnou čiastkou, respektíve vkladom vo výške 5.000 eur.

Nebolo sporné, že žalovaný ako jediný mal možnosť získať finančné prostriedky v celkovej sume vo výške 15.000 euro cestou úveru v banke, čo v predmetnom spore bolo zo strany žalovaného riadne preukázané a to výpisom z účtu, nebolo sporným, že sa dohodli, že za účelom investovania budú na začiatku použité peňažné prostriedky žalovaného získané z úveru, pričom zisky z budúceho investovania sa použijú na splatenie tejto investície, t.j. úveru a až do splatenia úveru, nemal nikto z účastníkov projektu žiadny zisk a zároveň sa dohodli, že v prípade ukončenia spolupráce ako žalobca, žalovaný aj F. G. nahradia žalovanému každý 1/3-inu počiatočnej investície vynaloženej z peňažných prostriedkov žalovaného t.j. každý z nich zaplatí žalovanému sumu vo výške 5.000 eur.

Súd prvej inštancie mal tieto tvrdenia jednoznačne preukázané nielen výpoveďou žalovaného, ale aj samotnou výpoveďou svedka vypočutého v konaní pána Čepelu, ktorý spôsob spolupráce ako aj investovania peňažných prostriedkov potvrdil tak, ako uviedol žalovaný a zároveň žalovanému splnil svoju povinnosť, že po ukončení spolupráce mu vrátil finančný obnos vo výške 5.000 eur ale aj výpoveďou samotného žalobcu, s ktorou sa súd prvej inštancie oboznámil v rámci jeho výsluchu ako svedka z vyšetrovacieho spisu.

32./ Súd prvej inštancie mal za to, že medzi stranami došlo k uzavretiu nepomenovanej zmluvy v zmysle § 51 Občianskeho zákonníka, pričom ide o typ zmluvy, ktorý nie je osobitne upravený v občianskom zákonníku, ale ani v inom právnom predpise.

Existencia a prípustnosť nepomenovanej obligačnej zmluvy je prejavom občianskoprávnej zásady zmluvnej voľnosti, čo znamená, že sa zásadne ponecháva na uvážení a rozhodnutí samotných subjektov, či vôbec a s kým uzavrú zmluvu, aký bude jej obsah, aká bude jej forma a okrem iného aj to,

aký typ zmluvy pre konkrétny prípad zvolia, čiže pri úprave svojich vzájomných práv a povinností nie sú strany obmedzené len na zmluvné typy výslovne upravené v ôsmej časti zákona OZ.

Nepomenovaná zmluva vznikne až na základe dohody jej účastníkov o podstatných náležitostiach zmluvy t. j. o právach a povinnostiach, ktoré sú dôležité z hľadiska prejavov ich vôle a títo zároveň musia prejaviť vôľu, že proces vzniku zmluvy je tým ukončený. Musí byť teda zjavné, či došlo k dohode o všetkých podstatných častiach (essentialia negotii) alebo, že o zostávajúcich častiach zmluvy sa uskutoční ďalšie rokovanie alebo či zostávajúca časť zmluvy bude určená inak.

33./ Súd, že strany sporu uzavreli nepomenovanú zmluvu vychádzal z toho, že sa strany spolu s vypočutým svedkom dohodli na spoločnom investovaní v oblasti kryptomien ako aj na financovaní a to tým spôsobom, že žalovaný poskytne žalobcovi, ako aj svedkovi F. G. finančný obnos vo výške 15.000,- euro, ktorý mal žalobca zhodnotiť a to tým spôsobom, že za poskytnuté finančné prostriedky zo strany žalovaného mal žalobca zakúpiť Bitcoin, teda internetovú peňažnú menu, ktorú mali vrátiť zo zisku zakúpenej internetovej meny a až po vrátení vložených investícií vo výške 15.000,- eur im mohol vzniknúť zisk a taktiež sa dohodli, že v prípade ukončenia spolupráce, každý vráti poskytnutý finančný obnos, ktorý sa delil na jednu tretinu, čo nebolo sporné, čo vyplýva aj zo zhodných vyjadrení strán sporu, ako žalovaného, svedka F. G. a taktiež samotného žalobcu (čo potvrdil aj sám žalobca vo svojej výpovedi počas výsluchu ako svedka v trestnej veci krádeže), kde uviedol, že peniaze boli zo začiatku len pána D. t.j. žalovaného, čo potvrdzuje skutočnosť, že o spoločnom investovaní vedel, potvrdil, že sa dohodli, že pôjdu na tretiny, čiže žalobca jednoznačne potvrdil skutočnosť, že finančné prostriedky boli investované výlučne zo strany žalovaného, boli investované na kúpu byť bitcoinov.

34./ Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. V sporovom konaní, ako je aj toto konanie, sa uplatňuje prejednacía zásada, podľa ktorej je zásadne vecou strán sporu tvrdiť rozhodujúce skutočnosti (povinnosť tvrdenia) označiť (žalobca) dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť, dôkazné bremeno).

35./ Zmluva o pôžičke je neformálnou, ale reálnou zmluvou (kontraktom), ktorá vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky (peňazí) veriteľom dlžníkovi, a to buď bezhotovostným prevodom na účet dlžníka alebo odovzdaním krátkou cestou v hotovosti. Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Podstatnými náležitosťami tejto zmluvy je dohoda o a) prenechaní veci (o reálnom odovzdaní), b) druhovom určení veci, c) povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu, d) určení času vrátenia.

36./ Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne (viď napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25 Cdo 98/2000, sp.zn. 25 Cdo 695/2003, 25 Cdo 696/2003).

Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní ide o zmluvu o pôžičke, v prejednávanej veci mal žalovaný bremeno tvrdenia, že so žalobcom uzavrel zmluvu o peňažnej pôžičke, že túto pôžičku aj reálne poskytol a že žalobca finančné prostriedky na základe uzavretej zmluvy o pôžičke nevrátil.

37./ Súd prvej inštancie uvádza, že z tohto bremena tvrdenia mal žalovaný dôkaznú povinnosť preukázať uzavretie zmluvy, teda existenciu právneho vzťahu z pôžičky a jej skutočné poskytnutie, pričom mal za to, že žalovaný preukázal poskytnutie pôžičky a to výpisom z banky, z ktorej vyplýva, že si zobral úver a finančná čiastka mu bola poskytnutá na jeho účet v K. K. vvo výške 15.191,82 eur, a z ktorej následne dňa 02.03.2017 formou platobného príkazu na úhradu poukázal čiastku vo výške 15.000 eur žalobcovi, čo nepoprel ani samotný žalobca vo svojej výpovedi v trestnom konaní a túto skutočnosť potvrdil aj v predmetnom konaní vypočutý svedok F. G..

Súd prvej inštancie má jednoznačne za to, že v predmetnej veci žalobca riadne preukázal dôkazné bremeno spočívajúce na jeho strane, jednoznačne preukázal, že bola poskytnutá finančná čiastka na účet žalobcu za účelom spoločného investovania a za účelom kúpy bitcoinov, žalobca tieto skutočnosti žiadnym spôsobom nerozporoval, pričom súd vychádzal z jeho výpovedi v trestnom konaní z dôvodu odmietnutia vypovedania v civilnom konaní a vychádzal aj zo skutočnosti, že poskytnutie finančných

prostriedkov v rozsahu 15.000 eur za účelom spoločného podnikania zo strany žalovaného potvrdil aj svedok vypočutý v konaní F. G..

38./ Ďalej sa súd prvej inštancie zaoberal vznesenou hmotnoprávnou námietkou zo strany právneho zástupcu žalobcu, ktorý tvrdil, že žalovaným uplatnený nárok formou vzájomnej žaloby je premlčaný, pričom má za to, že ide o vydanie bezdôvodného obohatenia a nie o pôžičku, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí v lehote dvoch rokov, pričom má za to, že premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť deň nasledujúci po jeho poskytnutí t.j. 03.03.2017 a táto lehota uplynula dňa 03.03.2019, pričom žalovaný si svoj nárok uplatnil až 16.09.2019 t.j. viac ako po pol roku po premlčaní jeho nároku.

39./ Súd prvej inštancie sa vznesenou hmotnoprávnou námietkou zo strany žalobcu vysporiadal tak, že sumu, ktorá bola zo strany žalovaného poskytnutá za účelom spoločného financovania vyhodnotil, že ide o pôžičku a nie o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a žalovaným uplatnený nárok vzájomnou žalobou nie je premlčaný a to z titulu, že sa jedná o ústnu zmluvu o pôžičke, finančnú čiastku žalovaný poskytol žalobcovi prevodom 02.03.2017 a žalovaný tvrdí, že dňom ukončenia spolupráce požiadal žalobcu, ako aj svedka o vrátenie poskytnutého plnenia, pričom mal za to, že t.j. deň ukončenia začala plynúť trojročná premlčacia lehota a svoj nárok si uplatnil vzájomnou žalobou dňa 16.09.2019, z čoho titulu nie je možné považovať nárok žalovaného za premlčaný.

40./ Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

41./ Podľa § 100 ods. 2 OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremičujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

42./ Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

43./ Podľa § 152 CSP, hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.

44./ Ustanovenie §101 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje všeobecnú premlčaciu dobu, a to v dĺžke troch rokov, pričom objektívne začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohol byť dôvodne podaný návrh na začatie konania na súd (actio nata).

Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t.j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve; je to časový moment, keď sa subjektívne právo transformuje do nároku oprávneného; pokiaľ subjektívne právo nedospelo do štádia nároku, nemôže začať plynúť ani premlčacia doba. Deň, od ktorého začína plynúť premlčacia doba, je totožný s dňom, keď možno po prvý raz podať návrh na začatie konania, bez nebezpečenstva, že bude zamietnutý súdom pre predčasnosť.

V prípade záväzkového právneho vzťahu, obsahom ktorého je záväzok niečo dať (dare), začína premlčacia doba plynúť splatnosťou záväzku. Prvým dňom, kedy sa právo mohlo vykonať, je spravidla deň splatnosti pohľadávky. Splatnosť dlhu začína spravidla dňom, keď mal dlžník začať s plnením dlhu. Premlčacia doba tu plynie odo dňa, ktorý nasleduje po dni splatnosti dlhu.

K vznesenej hmotnoprávnej námietke súd prvej inštancie uvádza, že ako vyplývalo z vykonaného dokazovania, strany sporu sa rozišli 19.02.2018, kedy žalovaný vyzval žalobcu, ako aj svedka na vrátenie poskytnutého plnenia za účelom spoločného podnikania vo výške 5.000,- euro, pričom mal súd prvej inštancie za to, že premlčacia doba začala plynúť splatnosťou záväzku a to 21.02.2018, kde trojročná doba uplynula 21.02.2021 a žalovaný si podal vzájomnú žalobu písomne na súd svojím podaním došlým súdu dňa 17.09.2019, t.j. v rámci trojročnej premlčacej doby, z čoho vyplýva, že nárok žalovaného nie je premlčaný.

V prípade, ak by súd mal posudzovať, že premlčacia doba plynie odo dňa kedy boli finančné prostriedky poukázané na účet žalobcu, t.j. od 03.03.2017 a vzhľadom na skutočnosť, že ide o pôžičku, kde je trojročná premlčacia lehota, aj tak by nárok žalovaného nebol premlčaný, pretože premlčacia doba by uplynula 04.03.2020.

45./ Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie mal za to, že nárok žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 5.000 eur, ktorého sa domáhal vzájomnou žalobou je z jeho strany riadne preukázaný a z titulu, že si ho uplatňuje ako pôžičku nie je premlčaný a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému sumu vo výške 5.000 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania, ktorý si žalovaný uplatnil počnúc od 21.02.2018 t.j. nasledujúci deň po plnení, pričom dňa 19.02.2018 došlo k ukončeniu spolupráce a dňa 20.02.2018 mal žalobca vrátiť poskytnutý finančný obnos, čo sa však nestalo a z toho titulu sa dostal nasledujúcim dňom t.j. 21.02.2018 do omeškania, pričom o výške úrokurozhodol v súlade s právnymi predpismi podľa § 517 ods. 1 OZ. a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR. č. 87/1995 Z.z. za obdobie, kedy bol žalobca so zaplatením svojho peňažného záväzku už preukázateľne v omeškani.

46./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48./ Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný bol v konaní o vzájomnej žalobe úspešný v celom rozsahu, súd žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal postupovať podľa § 257 CSP a náhradu trov konania žalovanému nepriznať.

49./ Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a § 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.